

Komentár evanjelia na sobotu 32. týždňa v Cezročnom období: vytrvať v modlitbe

Komentár na sobotu 32. týždňa
v Cezročnom období. „Či Boh
neobráni svojich vyvolených, čo
k nemu volajú dňom i nocou, a
bude k nim nevšímavý?“

Úprimná a neustála modlitba
vždy nájde odpoveď, najmä ak
sa niekedy cítime bezmocní ako
vdova v podobenstve.

Evanjelium (Lk 18, 1-8)

Ježiš rozpovedal svojim učeníkom podobenstvo, ako sa treba stále modliť a neochabovať:

„V istom meste bol sudca, ktorý sa Boha nebál a ľudí nehanbil. Bola v tom meste aj vdova, ktorá k nemu chodila s prosbou: ‚Obráň ma pred mojím protivníkom.‘ Ale on dlho nechcel. No potom si povedal: ‚Hoci sa Boha nebojím a ľudí sa nehanbím, obránim tú vdovu, keď ma tak unúva, aby napokon neprišla a neudrela ma po tvári.‘“

A Pán povedal:

„Počúvajte, čo hovorí nespravodlivý sudca! A Boh neobráni svojich vyvolených, čo k nemu volajú dňom i nocou, a bude k nim nevšímavý? Hovorím vám: Zaraz ich obráni. Ale nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?“

Komentár

Podmienky spoločnosti, v ktorej Ježiš žil, znamenali, že žena, ktorá prežívala drámu ovdovenia, sa ocitla v zraniteľnej situácii. Ak k tomu pripočítame ľahostajnosť ľudí, ktorí mali nastoliť spravodlivosť, bezmocnosť vdovy bola veľmi kritická.

Preto je podobenstvo, ktoré Pán ponúka v dnešnom evanjeliu, také silné: vdova bez akejkoľvek opory na zemi dosiahne spravodlivosť jedinou zbraňou, ktorou je jej slovo a jej húževnatosť.

Tvárou v tvár nespravodlivosti sa človek niekedy cíti bezmocný. Na nápravu sa používajú prostriedky – rozhovory s ľuďmi, odvolávanie sa na vlastné svedomie, hľadanie podpory atď. – ale zdá sa, že sa nič nemení. Sme ako vdova z evanjeliového podobenstva. Pán nás povzbudzuje, aby sme tento pocit bezmocnosti

premenili na väčší podnet k modlitbe, na stimul, aby sme sa „stále modlili a neochabovali“ (v. 1), dôverujúc, že máme Otca na nebesiach, ktorý sa postará o nás v núdzi.

Úprimná a neustála modlitba vždy nájde odpoveď. Ide o to zveriť našu vec do Pánových rúk aj s vedomím, že On pravdepodobne dá iné riešenie, než sme očakávali, ale také, ktoré bude účinnejšie.

Pápež František to komentoval takto: „Všetci prežívame chvíle únavy a sklúčenosti, najmä keď sa naša modlitba zdá byť neúčinná. Ježiš nás však ubezpečuje: na rozdiel od nespravodlivého sudcu Boh svoje deti pohotovo vypočuje, aj keď to neznamená, že tak urobí v čase a spôsobom, ako by sme chceli. Modlitba nie je čarovný prútik. Pomáha nám zachovať si vieru v Boha, zveriť sa mu, aj keď

nerozumieme jeho vôli“ (*Audiencia*, 25-V-2016).

„Ale nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?“ (v. 8) Je to otázka, ktorá nás vyzýva: odráža naša modlitba vieru človeka, ktorý vie, že jeho život je v rukách Otca, ktorý chce pre svoje deti to najlepšie?

Rodolfo Valdés // Ben White -
Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/sabado-to-32/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/sabado-to-32/) (26.03.2025)